

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 1 lutego 2024 r.

Poz. 1009

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.2.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 stycznia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688 i 1890) – zwana dalej *upzp*

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 1325/LXXXIV/2023 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 21 grudnia 2023 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „Sosnowiec-Centrum” przyjętego Uchwałą nr 338/XXVII/08 Rady Miejskiej w Sosnowcu w dniu 27 marca 2008 r. w zakresie ustaleń dla terenu M. 28 P,U*, w następującej części:

- 1) § 6 ust. 2 zdanie wstępne w zakresie słów: „innych niż wymienione w par. 9 ust. 1,”
- 2) § 9 ust. 1 pkt 3,
- 3) § 11 ust. 9 w zakresie słów: „o której mowa w § 10 –”.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 21 grudnia 2023 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę Nr 1325/LXXXIV/2023 *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „Sosnowiec-Centrum” przyjętego Uchwałą nr 338/XXVII/08 Rady Miejskiej w Sosnowcu w dniu 27 marca 2008 r. w zakresie ustaleń dla terenu M. 28 P,U*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, organ nadzoru w dniu 28 grudnia 2023 r. otrzymał uchwałę Nr 1325/LXXXIV/2023 oraz w dniu 9 stycznia 2024 r. dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 19 stycznia 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 23 stycznia 2024 r., gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr 1325/LXXXIV/2023 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie:

W § 4 ust. 2 uchwały ustalono, że w granicach planu nie występują obszary, które wymagałyby określenia nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń, odnoszących się do obszarów szczególnego zagrożenia

powodzią. Z kolei, w § 9 uchwały określono granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, w tym dla obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W ust. 1 pkt 3 tego paragrafu wskazano, że w granicach planu występuje obszar szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu zagrożenia powodzią.

Tak więc sformułowano niejasne i sprzeczne ze sobą przepisy, dotyczące obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W jednym bowiem miejscu – w § 4 ust. 2 uchwały, ustalono, że nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, a następnie – w § 9 ust. 1 pkt 3 uchwały, temu zaprzeczono.

Te sprzeczne ustalenia nie pozwalają stwierdzić – na podstawie treści planu i rysunku planu – czy w obszarze planu miejscowego znajdują się, czy też nie, tereny szczególnego zagrożenia powodzią. A jak wskazują mapy zagrożenia powodziowego, zamieszczone w Hydroportalu – Informatycznym Systemie Osłony Kraju prowadzonym przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w obszarze planu miejscowego nie znajdują się tereny zagrożone powodzią – zarówno dziesięcioletnią, stuletnią jak i pięćsetletnią.

Gmina w wyjaśnieniach przyznała, że na tym terenie nie znajdują się obszary szczególnego zagrożenia powodzią i wniosła o usunięcie z tekstu planu nieprawidłowego ustalenia dotyczącego obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

W § 6 ust. 2 wprowadzono, wśród zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ustalenia w zakresie stosowania rozwiązań architektonicznych dotyczących materiałów wykończeniowych i kolorystyki elewacji, pokrycia dachowego i detalu architektonicznego, dla budynków nowo wznoszonych oraz istniejących, innych niż wymienione w § 9 ust. 1 uchwały. Jednak nie wiadomo jakich budynków ustalenia te mają nie dotyczyć, bo w § 9 ust. 1 uchwały nie wymieniono budynków.

Gmina w odpowiedzi na zawiadomienie wniosła o usunięcie nieprawidłowego odesłania do § 9 ust. 1 wskazanego w treści § 6 ust. 2 uchwały.

Podobnie niejasne ustalenia treści planu miejscowego znajdują się w § 11 ust. 9 uchwały, w którym wprowadzono nakaz zapewnienia minimalnej ilości miejsc postojowych dla rowerów w bezpośrednim sąsiedztwie realizowanej inwestycji w obszarze przestrzeni ogólnodostępnej, a następnie wskazano, że w § 10 określono co należy rozumieć przez przestrzeń ogólnodostępną. Jednak w § 10 nie opisano zasad lokalizowania i wyznaczania obszarów przestrzeni ogólnodostępnej, a wprowadzono ustalenia w zakresie zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Gmina w wyjaśnieniach wskazuje, że w tych ustaleniach planu odniesiono się do lokalizacji w obszarze przestrzeni ogólnodostępnej i błędnie odesłano do § 10. *Przestrzeń ogólnodostępną* w tym przypadku należy traktować jako tereny sąsiednie związane z ruchem pieszym i komunikacyjnym – przykładowo część terenu 1MW-U wzdłuż zachodniej granicy planu lub ewentualnie w ramach terenu wspólnego na terenie o symbolu 1MW-U. Gmina wniosła o usunięcie nieprawidłowego odesłania do § 10.

Wojewoda przychylił się do stanowiska przedstawionego przez gminę w złożonych wyjaśnieniach.

Sprzeczne i niejasne sformułowanie wymienionych wyżej przepisów planu miejscowego naruszają § 6 *Zasad Techniki Prawodawczej* stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którym przepisy redaguje się tak, by dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów wyrażały intencje prawodawcy.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu, uchwała Nr 1325/LXXXIV/2023 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „Sosnowiec-Centrum” przyjętego Uchwałą nr 338/XXVII/08 Rady Miejskiej w Sosnowcu w dniu 27 marca 2008 r. w zakresie ustaleń dla terenu M. 28 P,U*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.